

אינו לבדו, אלא הכל אחד, פכתיב (דברים ד) וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים וגו'.

בא ראה, שטרם שנמול אברהם, היה מדבר עמו מתוך מחזה לבדו, כמו שנאמר, שכתוב היה דבר ה' אל אברהם במחזה וגו'. במחזה - באותו המראה, הדרגה שכל הדמיות נראות בה, כמו שנאמר. והמחזה הזה הוא סוד הכרית.

ואם תאמר שמשום כך נקרא מחזה, משום שהיא הדרגה המראה שכל הדמיות נראות בה ואז נקראת מחזה - הרי אמרת בראשונה, שטרם שנמול אברהם, לא היה מדבר עמו, רק הדרגה הזו שאין שורים עליה הדרגות האחרות, ועכשו אמרת במחזה - המראה של כל הדרגות העליונות הוא, והרי טרם שנמול כתוב היה דבר ה' אל אברהם במחזה?.

א"א הדרגה הזו היא המראה של כל הדרגות העליונות, ובמראה של הדרגות העליונות נחקנה. ואף על גב שפאותו הזמן אברהם לא היה מהול - הדרגה הזו במראה של הדרגות העליונות היא, ובכל אותם הגונים עומדת, והמראה של אותם הגונים עומד תחתיה. אחד מימין - גון לבן, ואחד משמאל - גון אדם, אחד שפלול מכל הגונים. והוא המראה שכל הגונים העליונים עומדים עליו. ועל זה במראה הזה עמד על אברהם ודבר עמו, ואף על גב שלא נמול. פנין שנמול מה כתוב? וירא ה' אל אברהם.

בא ראה, בכלעם [אמר] כתוב

מחזה שדי, ובאברהם כתוב מחזה סתם. מה בין זה לזה? אלא מחזה שדי אלו שלמטה [שצאן ממנו, והם המראה שלו]. מחזה סתם, מחזה זה הוא ה' [של כל המראה] שכל הדמיות העליונות נראות

דהא צור לאו איהו בלחודוי אלא כלא חד פדכתיב, (דברים ד) וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים וגו'.

תא חזי, עד לא אתגזר אברהם הוה ממליל עמיה מגו מחזה בלחודוי כמה דאתמר דכתיב היה דבר יי אל אברהם במחזה וגו'. במחזה. בהוא חיזו דרגא דכל דיוקנין אתחזיין ביה, כמה דאתמר. והאי מחזה איהו רזא דכרית.

ואי תימא דכגין כף אקרי מחזה כגין דאיהו דרגא חיזו דכל דיוקנין אתחזיין ביה וכדין אקרי מחזה, הא אמרת בקדמיתא דעד לא אתגזר אברהם לא הוה ממליל עמיה פר האי דרגא דלא שראן עלוי דרגין אתרנין, והשתא אמרת במחזה חיזו דכל דרגין עלאין (איהו). והא עד לא אתגזר פתיב היה דבר יי אל אברהם במחזה. (דף צא ע"א).

א"א האי דרגא חיזו דכל דרגין עלאין איהו ובחיזו דדרגין עלאין אתתקן. ואף על גב דבההוא זמנא דאברהם לא הוה גזיר האי דרגא בחיזו דדרגין עלאין איהו ובכל אנון גוונין איהו קאים. וחיזו דאנון גוונין קיימי תחותיה חד מימינא גוון חור. חד משמאלא גוון סומק. חד דכליל מפל גוונין, ואיהו חיזו דכל גוונין עלאין דקיימי עליה. ועל דא בהאי חיזו קאים עליה דאברהם ומליל עמיה ואף על גב דלא אתגזר. פנין דאתגזר מה כתיב וירא יי אל אברהם.

תא חזי, מחזה שדי (אמר) כתיב בכלעם. ובאברהם כתיב מחזה סתם, מה בין האי להאי. אלא מחזה שדי אלין דלתתא

מחזה שדי, ובאברהם כתוב מחזה סתם. מה בין זה לזה? אלא מחזה שדי אלו שלמטה [שצאן ממנו, והם המראה שלו]. מחזה סתם, מחזה זה הוא ה' [של כל המראה] שכל הדמיות העליונות נראות

בו. ומשום כך פתוב באברהם
מחזה סתם, ובבלעם מחזה שדי.
ועל כן, טרם שנמול אברהם,
היתה לו הדרגה הזו כפי שאמרנו.
פיון שנמול, מיד וירא אליו ה'
וגו'. נראו כל [שאר] הדרגות על
הדרגה הזו, והדרגה הזו דברה
עמו פראוי בשלמות. ואברהם
נקשר מדרגה לדרגה, ונכנס
לברית הקדש פראוי בשלמות.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ח)

שכינה נקראת אות ברית מצד של
צדיק יסוד עולם. זאת אות הברית
- בסיני. [בין] העמוד האמצעי, ובין
בני ישראל - נצח הוד. אות - זה
צדיק. היא - זו שכינה. (שמות לא) פי
ששת ימים עשה ה' את השמים -
מכתר עד העמוד האמצעי, שאין
שם בכל מקום אלא מצד האות
ו', ואין שביעי אלא מצד האות י',
עטרה על ראשו. החכמה העליונה
היא אות, החכמה התחתונה היא
אות, ותקנו למול לשמנה ששם
היא חכמה עד היסוד, לקבל בהם
י' קטנה להעלותה עד הכתר
להיות עטרה על ראשם, ותקנו
לשים הערלה בכלי ועפר, לקיים
ונחש עפר לחמו: ע"כ
מההשמטות.

בא ראה, פיון שנמול אברהם,
יצא מהערלה, ונכנס לברית
הקדושה, והתעטר בעטרה
קדושה, ונכנס בברית שהעולם
עומד עליה, ואז התקיים העולם
בגללו, משום שכתוב (ירמיה לג) אם
לא בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי, וכתוב
(בראשית ב) אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם, בה"א בראם,
באברהם, והפל עומד בסוד אחד.

אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. וכתוב

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א בראם, באברהם.

מניה ואנון חיזו דיליה. מחזה סתם
מחזה דא הוא ה' (דכל חיזו) דכל דיוקנין עלאין
אתחזיין ביה, ובגין כך פתיב באברהם
מחזה סתם ובבלעם מחזה שדי.

ועל דא עד לא אתגזר אברהם הוה ליה
האי דרגא פדאמרן. פיון דאתגזר מיד
וירא אליו יי וגו' אתחזון פלהו (שאר) (דף צא
ע"ב) דרגין על האי דרגא, והאי דרגא מליל
עמיה פדקא חזי בשלימו. ואברהם אתקטר
מדרגא לדרגא ועאל בברית קיימא קדישא
כדקא חזי בשלימו

השלמה מההשמטות (סימן מ"ח)

שכינתא אתקריאת אות ברית מסטרא
דצדיק יסוד עולם זאת אות

הברית בסיני (ס"א ביני). עמודא דאמצעיתא.
ובין בני ישראל נצ"ח הו"ד. אות דא צדיק,
היא דא שכינתא (שמות ל"א) פי ששת ימים
עשה יי את השמים מכת"ר עד עמודא
דאמצעיתא. דלית שית בכל אתר אלא
מסטרא דאת ו' ולית שביעי אלא מסטרא
דאת י' עטרה על רישיה חכמ"ה עלאה אות
היא חכמה תתאה אות היא. ותקינו למגזר
לתמנייא דאיהו תמן חכמ"ה עד יסוד
לקבלא בהון יי זעירא לסלקא לה עד פתך
למהוי עטרה על ראשיהון ותקינו לשוייא
ערלה במנא ועפרא לקיים (ישעיה ס"ה) ונחש
עפר לחמו: (עד כאן מההשמטות)

תא חזי, פיון דאתגזר אברהם, נפק מערלה
ועאל בקיימא קדישא ואתעטר בעטרא
קדישא ועאל בקיימא דעלמא קאים עליה,
וכדין אתקיים עלמא בגיניה. בגין דכתיב

אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. וכתוב

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א בראם, באברהם.